

Можна підбити підсумки, що наша держава знаходиться на етапі розв'язання глобальної проблеми пов'язаної з мовою. Допомогти в цьому може тільки народ, який своїми діями зробить українську мову такою, яка буде конкурувати з іншими. В Україні велика кількість висококваліфікованих працівників, освіченої молоді, які поширюють нашу мову за кордоном та роблять її популярною. Слід не піддаватися під вплив соціальних мереж, політичних організацій, які провокують мовні конфлікти заради своїх інтересів. Щоб не наражати на небезпеку цілісність країни, її національну ідентичність, символи, загалом незалежність, потрібно знати історію своєї держави та вчитися на помилках минулого.

Список використаних джерел

1. Закон України «Про засади державної мовної політики». (Документ 5029-VI, поточна редакція – Визнання неконституційним від 28.02.2018, підстава – v002p710-18). На сайті: <http://www.zakon.rada.gov.ua/laws/show/5029-17>.

2. Стаття «Закон про мову: що він регулює і як це працюватиме. Повний перелік новацій». На сайті: http://texty.org.ua/pg/article/editorial/read/93769/Zakon_pro_movu_shho_vin_reguluje_i.

Рябо Тетяна Олександрівна,
здобувач ступеня вищої освіти
бакалавра Академії адвокатури України
Науковий керівник: професор кафедри
кримінального та адміністративного
права Академії адвокатури України,
доктор юридичних наук ***Вереша Р. В.***

АСПЕКТИ ДИНАМІКИ ЗЛОЧИНІВ ПРОТИ ЖИТТЯ

Злочинність як явище соціальне є дзеркальним відображенням тих негативних суперечностей, що побутують у суспільстві [4, с. 61]. Завдяки дослідженню аспектів динаміки злочинності можна виділити особливо важливу позицію, а саме попередження протиправних діянь злочинів та боротьбу з ними.

Значна увага приділялася аспектам щодо злочинності в українській кримінології. Незважаючи на різноманітність дослідження цих питань науковцями в галузі криміналістики та кримінального права, ця тема все ж залишається недостатньо вивченою. Протягом багатьох років дослідженню динаміки

злочинності присвятили увагу такі вчені, як В. Голіна, О. Кулик, В. Туляков, О. Фролова, В. Батиргарєєва, А. Долгова, С. Іншаков.

Злочини проти життя людини є наразі дуже актуальною темою. Вона привертає увагу як учених, так і людство в цілому. Масштаби і темпи зростання злочинності перетворили її в одну з найсерйозніших загроз безпеки окремої особистості та стабільності в країні.

Динаміка злочинів проти життя є правовим показником, який відображає зміну її рівня та структури за певний період часу і на певній території. Цей показник відображає рух злочинності в часі. Досягається це шляхом встановлення відношення рівня й структури злочинності теперішнього часу до її рівнів і структури за попередні періоди [6]. Аналіз динамічних рядів злочинності варто проводити за тривалі проміжки часу. За такого підходу усувається вплив на стан злочинності випадкових обставин. На динаміку злочинності впливають, зокрема, деякі соціальні обставини, а саме: зміна соціально-економічних умов життя суспільства; стан і характер тих соціальних явищ і процесів, які детермінують злочинність; демографічна ситуація, що склалася в країні; зміни кримінального законодавства; стан і заходи правоохоронної та правозастосовної діяльності [1, с. 23].

Динаміка злочинності як соціальне-правове явище відображає вплив певних факторів, їх потрібно розрізняти за змістом та характером. За змістом ці фактори поділяються на соціально-економічні, політичні, психологічні, соціально-психологічні, ідеологічні, виховні, правові, управлінські, організаційно-управлінські та ін. Що стосується «механізму» впливу на злочинність організаційно-управлінських і негативно-правових факторів (мається на увазі саме порушення принципів кримінальної юстиції в широкому розумінні слова), то вони, впливаючи на злочинність, не породжують її, а тільки сприяють її побутуванню та відтворенню в суспільстві [1, с. 32].

Також потрібно зазначити про криміногенні обставини, які виявляють загальні причини та умови окремих видів злочину. Причини злочинності – це негативні явища, які породжують її. А умови злочинності – це явища, які слугують певними обставинами, що сприяють її виникненню та побутуванню, тобто вони в певний спосіб впливають на розвиток причинного зв'язку, сприяючи злочинності чи не перешкоджаючи її породженню.

Злочинність варто розглядати та оцінювати за допомогою кількісних та якісних критеріїв. Вивчення кількісного аспекту

мають обов'язково доповнювати і якісні властивості. Якщо змінюється кількість, то обов'язково має змінюватися якість.

Варто розглянути два види дискретних рядів динаміки: моментні та інтервальні. Моментні ряди динаміки – це ряди статистичних величин, які характеризують розміри досліджуваного явища на певний момент часу (на початок місяця, кварталу, року тощо). Особливістю моментного ряду динаміки є те, що в його наступні рівні можуть потрапляти ті ж самі одиниці досліджуваної сукупності, які вже були обраховані в попередніх рівнях [5].

Інтервальні – містять дані за певний проміжок часу. Рівні інтервального ряду характеризують результат досліджуваного процесу за період часу: виробництво чи реалізація продукції (за рік, квартал, місяць та інші періоди), кількість зарахованих на роботу, число народжених тощо. Рівні інтервального ряду можна підсумовувати. При цьому одержуємо такий же показник за триваліші інтервали часу.

У правовій статистиці найчастіше зустрічається ситуація, коли статистичне відображення розвитку досліджуваного явища в часі представлено рядами динаміки з наростаючими підсумками. Їх застосування зумовлене потребами відображення результатів розвитку досліджуваних показників не тільки за даний звітний період, але й з урахуванням попередніх періодів. При складанні таких рядів проводиться послідовне підсумовування суміжних рівнів. Цим досягається сумарне узагальнення результату розвитку досліджуваного показника з початку звітної періоду. Крім того, за критерієм повноти часу, який відображено в рядах динаміки, їх можна поділити на повні, неповні та за наростаючим підсумком. У повних рядах динаміки моменти або проміжки часу йдуть один за одним із рівними інтервалами часу. У неповних рядах динаміки такої послідовності між проміжками часу немає. Ряди динаміки з наростаючим підсумком відображають сумарні результати розвитку явища за певний час.

До основних прийомів аналізу рядів динаміки належать приведення рівнів рядів динаміки до зіставності для подальшої порівняльної характеристики рядів динаміки; виявлення загальної тенденції розвитку явища, що вивчається [2]. Кожному з перелічених прийомів властиві свої методи й способи статистичного вивчення. До способів порівняльності рівнів ряду динаміки належить приведення системи взаємозв'язаних рядів динаміки до однієї основи. Це досягається заміною абсолютних даних відносними величинами, тобто для кожного ряду динаміки усередині системи розраховують базисні темпи зростання, потім

визначають середньорічні темпи зростання, які порівнюються між собою за допомогою коефіцієнта випередження; зімкнення рядів динаміки – цей прийом полягає в об'єднанні в один ряд двох або декількох рядів, рівні яких підраховані за різною методологією або в різних межах [3, с. 83]. Важливим завданням динаміки є вивчення особливостей розвитку досліджуваних явищ за певні періоди. Для аналізу динамічних рядів використовують відносні показники: абсолютного приросту, темп зростання, темп приросту, абсолютне значення одного відсотка приросту і середні показники ряду динаміки. Взагалі методика статистичного аналізу рядів динаміки базується на передбаченні неперервності досліджуваних процесів. Але перешкодою тут є обчислювальні труднощі.

Підсумовуючи, відзначимо: правовий показник відображає рух злочинності за певний період. Аналіз динамічних рядів злочинності варто проводити за тривалі проміжки часу з метою усунення впливу випадкових обставин на стан злочинності. Основними прийомами аналізу рядів динаміки є такі: а) приведення рівнів рядів динаміки до зіставності та виявлення загальної тенденції розвитку явища, що вивчається; б) для виявлення напряму та інтенсивності змін досліджуваних суспільних явищ за певні періоди часу визначають систему абсолютних і відносних показників динаміки. Завдяки аналізу динаміки злочинності можна зробити висновки, які дозволять забезпечувати соціальний контроль за злочинністю.

Список використаних джерел

1. Голіна В.В. Кримінологія : підручник. Харків : Право, 2009. 275 с.
2. Голіна В.В . Статистичне вивчення динаміки суспільно правових явищ // Інтернет ресурс : <http://uristinfo.net/uchebnye-materialy/282-pravova-statistika-vv-golina/8869-rozdil-h-statistichne-vivchennja-dinamiki-suspilno-pravovih-javisch.html>.
3. Горошанська О.О. Статистика : практикум. Харків : Харк. держ. університет харчування та торгівлі, 2017. 133 с.
4. Іванов Ю.Ф, Джу́жа О.М Кримінологія : навчальний посібник. Київ : Вид. ПАВЛИВОДА А.В., 2008. 292 с.
5. Кримінологія. Загальні чинники злочинності в Україні // Інтернет ресурс : https://pidruchniki.com/81551/pravo/zagalni_chinniki_zlochinnosti_ukrayini.
6. Теорія статистики: Показники ряду динаміки // Інтернет ресурс : https://pidruchniki.com/1484111053047/statistika/pokazniki_ryadu_dinamiki.